

"Glas Naroda"

Dopisi.

Poljane nad Škofjoloko.

Po krajem odmoru se izpostavljam, z več ali manj zanimivimi novicami.

V noči od 29.-30. julija se je dogodil v skrajnem kotu naše doline grozen zločin. V Koprivniku, občini Oselica, pri Lazarju je mož, ki je že večkrat kazal znake da ni pri pravi pameti, ubil žensko, ki je hodila k njegovi ženi, da bi je ne bilo strah. Tako je bila z njo tudi usodno noč, ko je prisel gospodar domov in se zakadil v njo s sekiro, misleč, da je njegova žena, ki pa je na svojo srečo žla ven in je slišala, kako je njena prijateljica zaupila: "Saj jaz nisem tvoja!" — "Je vseeno, bom pa tebe", je odgovoril morilec in jo je dobesedno razsekal ter jo še vlekel von tja daleč v gozd. Podivljani mož se je sam javil orožnikom, ki so ga seveda takoj spravili na varno. Že lansko jesen je prišel v najhujši zimi in snegu na pol mag in bos po noči v župnišče na Trati in zahteval, da ga denejo v sveto olje. Ko je župnik videl, koga ima pred seboj, je šel do župana, da je poslal može, da so ga s silo vtaknili v enajst, nalozili na voz in odpeljali nazaj tja gor na njegov dom. Zahteval je, da se tudi župnik mora z njim pletati, toda nposled se je moral zadovoljiti s kaplanom, ki pa je seveda gledal, da se je čudnega "bolnika" čimprej iznebil. Prišedški domov, se je znesel nad domačim kravo, s katero je napravil isto kot sedaj z vasovalko svoje žene, namreč, da jo je dobesedno razsekal. Tako pripovedujejo. Že tedaj bi ga bilo čas kam drugam potegniti in ne domov.

Vreme pri nas letos ne dela posebnih preglavjev, kot navadno druga leta. Vse se da spraviti subo pod streho. Prilika je tudi na onim, ki so bolj počasni. Dežuje bolj redko, a vendar toliko, da ne govoriti o kakši suši. Dne 1. avgusta je pa padala toča ob priliki naliiva in je v Leskovici in delu Oselice vse zbla, dočim je bilo drugod le nekaj kapljic dežja. Cel dan je bilo slišati grmenje, dasi ni bilo znakov za to. Misili smo, da imajo pri sedanjem onkraj žeganje. Kmalu pa je prišla Sora, ki je narasla vse rjavca in kmalu se povedala, da je gori vse stolčeno od teče.

Zetev bo po dolini bolj slab. Pšenica je bila pozimi pomrznila in tako je dala le malo snopja, pa še to je bolj prazno brez zrna. Glavni pridelek, krompir, pa pravijo, da tudi gnije. Tako se bo vse lahko spravilo.

Letovičarjev je tudi letos precej po dolini, ki pridejo od blizu in daleč nam na sveži zrak. Tudi letos kupuje naš Rdeči križ prostor, kjer naj bi zgradil zavetišče za revne trboveljske in druge otroke. To pot si je izbral prostor v Trbičah, na Anžonoveči njivi, ne daleč na levi strani Sore od Poljan proti Gorečiji vase, kjer izvira iz tal poseben studene, ki ugaša žejo ob vročih poltnih dneh, po zimi je pa tudi tak topel, da se lahko kopljše v njem. Rdeči križ menda razpolaga z 400.000 Din v ta namen. Bogdaj, da ne bi le pri govorjenju bo.

Letovičarjev je tudi letos precej po dolini, ki pridejo od blizu in daleč nam na sveži zrak.

Tudi letos kupuje naš Rdeči križ prostor, kjer naj bi zgradil zavetišče za revne trboveljske in druge otroke. To pot si je izbral prostor v Trbičah, na Anžonoveči njivi, ne daleč na levi strani Sore od Poljan proti Gorečiji vase, kjer izvira iz tal poseben studene, ki ugaša žejo ob vročih poltnih dneh, po zimi je pa tudi tak topel, da se lahko kopljše v njem. Rdeči križ menda razpolaga z 400.000 Din v ta namen. Bogdaj, da ne bi le pri govorjenju bo.

Drugih novic ni. Sedaj se pričenjajo cerkvena žeganja pri podružnicah, ki so bolj klaverina, posobno glede zbabave in pijače, katero so žeganji ali sejmarji krotili svoja grla. Vsi pojema, seveda največ radi krize.

S pozdravom vsem Poljancem in drugim Amerikanecem.

J. B.

ROMAN 'PROKLETSTVO LJUBEZNI'

je tako lep in pretresljiv, da ga boste čitali z največjim zanimaljem.

\$1.50

(2 KMJIGI)

V zalogi ga ima

KNIJEGARNA GLAS NARODA

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Ne vprašajte za "Pivo" — recite

RUPPERT'S

Na razpolago je toliko vrst raznega piva kakor klobas.

Vsem pravijo "pivo", toda kakšna razlika v resnični vrednosti.

V slednjem — če hočete kupiti, ne recite samo "pivo" recite RUPPERT'S.

Potem boste vedeli, da boste dobili pošteno pivo, napravljeno iz najfinijega žita, hmelja in kvasa. Dobili boste pivo, ki ima bogato hranilno vrednost in je redilno. Dobili boste pivo, ki je slastno in ima boljši okus, ker je bilo postavljeno na stran, da se "uleki" v čistih s steklom obdanih posodah v ledeno mrzlih kleteh.

JACOB RUPPERT'S BEER MELLOW WITH AGE

• Če ga vam vaš prodajalec ne more preskrbeli, telefonirajte nam —

JACOB RUPPERT BREWERY
BOTTLING DEPARTMENT
ATwater 9-1000

Member Brewers Board of Trade, Inc.

Naši v Ameriki

**BOJAK PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO N A DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.**

V nedeljo zjutraj je umrl eden izmed pionirjev v Clevelandu, občine poznami Anton Pušec. Pokojni je bil 54 let star ter je prišel v Ameriko kot 18-leten mladenič. Bival je ves čas v Clevelandu. Doma je bil iz Stavčevasi pri Žužemberku. Pred leti je bil nekaj časa v trgovini z železnično in pohištvo skupno z A. Grindom, potem pa je bil skozi več let razpečevalce piva z Pabst Brewing Company. Pokojni zapušča soprog, tri hčere, ter mnogo bratrancev in drugih sorodnikov. Bil je že dalja časa rahlega zdravja, pred tednom dni pa se mu je začelo zbirati na vrata in zdravnik je svetoval operacijo, da bi se preprečil zastrupitev v možganih. Prejšnji ponedeljek je bil odpeljena v bolnico, v četrtek pa je bil operiran.

V Clevelandu je umrla Fračka Evans, rječna Koncilja, potem ko je sedem mesecev bolela. Ranjka je preminala v starosti 51 let. Rojena je bila v vasi Gorjnj kot, fara Žužemberk, odkoder je dosegla v Ameriko pred 35 leti.

V Osage, W. Va. je umrl namerjalni smrt Jack Perko, star 46 let in doma iz Petelinja pri St. Peter na Krasu. V Ameriki je bil 29 let in tu zapušča dva brata, v starem kraju pa mater, dva brata in dve sestri.

J. B.

Cena
**DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA**

Angleško-slovensko

Berilo
ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri:

KNIJEGARNA GLAS NARODA

216 WEST 18TH STREET

NEW YORK CITY

INDIJSKI POGREB V ANGLIJII

Prvič so videli v Angliji te posvetnega.

V krematoriju je bila pripravljena grmada iz najdragocenejšega lesa. Na grmado so položili nosilnico s truplom. Brahmin Pundit je zapel cerkveno pesem, potem pa je pa z bakljo zažgal grmado. Na grmado so potem polagali dragocene les, dišave, indijsko olje in kafro. Obred je trajal dve ur in razen Indov mu ni smel nihče prisostvovati.

Princeesa Šumšera je prispevala pred dvema mesecoma v London že bolna. Z napalskega postaništva so jo odpeljali v sanatorij za mestom zato, ker bi bile z ritualnim pogrebom v Londonu prevelike sitnosti.

OÖE ISČE
svojega sina Janeza Janečića, doma iz Lipanj, p. Graovo. Kdor kaj ve, naj nam sporoči, ali naj se pa sam oglaši. — Uprava Glas Naroda, 216 W., 18. Street, New York, N. Y. (2x)

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE- MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIU

Zs \$ 2.80	Din. 100	Zs \$ 9.35	Lir. 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.30	Lir. 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 14.50	Lir. 300
\$12.25	Din. 500	\$ 88.20	Lir. 1000
\$24.25	Din. 1000	\$ 176.—	Lir. 2000

V ITALIJII

Zs \$ 2.80	Din. 100	Zs \$ 9.35	Lir. 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.30	Lir. 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 14.50	Lir. 300
\$12.25	Din. 500	\$ 88.20	Lir. 1000
\$24.25	Din. 1000	\$ 176.—	Lir. 2000

**KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE
CENE PODVREŽENE SPREMEMBI GORI ALI DALI**

Za izplačilo vseh mesečnih kosov, zgoraj navedeno, bodisi v dinarih ali lirah dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČLA V AMERIŠKIH DOLARIJAH

Za izplačilo \$ 5.50 — morate podati	\$ 5.75
"	\$ 6.25
"	\$ 16.—
"	\$ 21.—
"	\$ 21.25
"	\$ 31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter na pristojno \$1.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18TH STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

NEOBČAJNE POSILJATVE.

V ponedeljek mi prinese poštar dolgo v papir zavito stvar.

Razvijem, pogledam in vzdihнем:

— Potral si se, Zgaga. Včasi si dobival po pošti rožnata pisemca, v njih pa spremljane cvetlice, štiriperesne deteljice, svilene trakovke, lepe podobice, z žido zvezane na kodri pšenično svetlih ali črnih las ter vsakovrstna druga znamenja prijateljstva, simpatij, ljubezni ali sam ne vem, kako bi reklo.

Sem patimat se me je kdo spomnil tudi s kakšno drugo stvarjo. Nekoč sem dobil lepo in nepročitno zovit kupček, iz katerega zamejivo štrleja moja kolona.

Če je bila posiljatev živalskega ali človeškega izvora, nisem hotel dobiti.

In še z raznimi drugimi stvari so me počastili moji oboževalci.

Če bi vse spravil ali razstavil, bi bila včasih zanimiva zbirka, v kateri bi edino dolarja manjalo.

Posiljatev je spremljalo pismo prijetnika Jožeta Zelenca, ki piše in pravi:

— Ker Te le ni v Chicago in ker vsi znaki kažejo, da Te tudi ne bo, sem Ti na razstavi kupil nekaj za spomin. Predmet je dolg in tenek, in ker pravi, da se ne misli več dosti voziti, Ti bo še v oporo na stara leta.

V zavrtku je bila lopa patica, v kateri je včasih, da jo podarja Jožo Zeleni Petru Zgagi v spomin na čikaško razstavo.

Izkrena hvala, Jože. Zaenkrat sicer ne so potrebljeni opore, toda zdi se mi, da ni več daleč čas, ko mi bo dobro služil Tvoj dar.

Čez petič tri meseca bo

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ZIRAFE IN LEV

Cherry Kearton je napisal novo knjigo o živalskem življenju v afriški divljini. Iz knjige posnemamo naslednji odloček o boju žirafe za svojega mladiča.

</

IZGNANI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

8

5. poglavje.

V lepi švedski leseni hišici na kamenitem podstavku je stanoval dr. inž. Bozo Falkner v dveh prijaznih sobah. Pri istih ljudeh se je naselil pred dvema mesecema tudi njegov ruski prijatelj Štefan Kolniko. Sicer je bila na razpolago samo še ena soba, toda Bozo je rekel sreče: — Tako si bova oba pomagala s skupno družabno sobo, Štefan. Med seboj se ne bova motila.

Tako stanujeta prijatelja složno skupaj. In prijazna gospodinja je skrbela za njuno postrežbo. Oba sta imela doma tudi hrano in jima je prisojeno cenejše, kot pa če bi hodila na hrano v restavracijo in sta si mogla nekaj prehraniti. Ob nedeljah sta hodila skupaj na izlete, ali pa sta si izbrala kakšen šport. In z vsakim dnem sta si bila v svoji notranjosti bližja. Med seboj nisti imela nikakih skrivnosti, ker sta vedela, da si morete zaupati in da medsebojnih skrivnosti ne bosta izdala drugim.

Nekaj nedelje sedita oba prijatelja v skupni družabni sobi pri zajtrku, ko gospodinja prineše pismo, ki je ravno kar prislo.

Bozo spoznao svoje sestre.

— Oprosti, Štefan, da preberem, kaj mi piše sestra.

Štefan Kolniko, visoko zračen mož pri tridesetih letih, mu smeje prikina. Bil je vitke, toda močne postave, njegove kretnje so bile gibljive, pa odločne. Iz njegovega ozkega, izrazitega obroza so gledale modre oči izpod visok obokanega čela. Obdajajo so jih kosate, temno rjave obrvi. Tudi lasje so bili temni, skoro črni, in polzarovala od sonca in zraka. Na njegovo rusko pokolenje ni kazalo nič drugega, kot lahka zamišljenost, ki je sijala iz njegovih oči. Z nemalo napetostjo gleda prijatelja, ki bere pismo svoje sestre Danièle, ki mu poroča o svoji novi službi.

Ko prebere pismo, ga povesi in zamišljen pogleda prijatelja.

— Ali imaš dobre vesti od svoje sestre, Bozo? — ga vpraša Štefan z zanimanjem.

Bozo vdihne.

— Ne vem, aka jih smem brezpogojno smatrati za dobre. Ako hočeš, moreš brati pismo, saj nimava med seboj nikakih skrivnosti.

S temi besedami ponudi Štefanu pismo. Štefan z velikim zanimanjem bera pismo in ko ga prebere, pravi:

— To je pogumno dekle!

Lahen nasmeh se razlije preko Bozovih ustnic.

— Da, zelo pogumno je. To morem brez bratovskega pretiravaju reči. Zasluzila je vse kaj drugega.

Štefan si z roko podpre glavo.

— Ali jo bom kakega dne spoznal! Srce se mi ogreje, kadar mislim na njo. Imam občutek, kot bi bila tudi nekoliko moja, ker je sestra mojega najboljšega prijatelja.

— Upam, da se bosta enkrat spoznala. Mislim, da se bosta dobro razumela.

— To mislim tudi jaz; to sklepam po tem, kar si mi o njej povdal in posebno še, odkar sem videl njeni sliko.

Bozo globoko vdihne.

— Sedaj je le malo upanja za to, ker bo odpotovata v inozemstvo. Zelo mi je bilo težko po materini smrti jo pustiti samo. Moja edina tolažba je bila, da je ostala v hči dobr gope. In sedaj bo izgubila to službo in moram biti vesel, da je tako naglo našla drugo mesto. Navzlie temu pa sem nekoliko vznemirjen, ker njeni nove gospodinje ne poznam, kot sem poznal njeni prejšnjo gospodinjo. Edina tolažba mi je, ker sta obe gospiprijeti in da Danieli ni trebiti v službo k popolnoma tujim ljudem. Najrajsi pa bi se vrnil v domovino, da bi mogel sestri dati skromen dom.

— Verjamem ti.

— Zaupno povedano. Štefan — domotožje imam. Kakor hitro se mi bo nudila kakšna priložnost, bom žel.

— Mogoče bo kaj tudi za mene, kajti od tebe se ne ločim rad, Bozo. In ker ne morem živeti v Rusiji, bi najrajši živel v svoji domovini, ki je bila tudi domovina moje matere.

— Ali nimaš nikajških sorodnikov svoje matere?

— Ne — nikogar več. Na celem svetu ni človeka, ki bi bil z menoj v sorodstvu. Zato se te oklepam z vsem svojim srcem. Že dolgo sem hotel videti tvojo domovino, toda, odkar sem spletel vojaško skupno, sem živel od rok do ust. Na Finskem sem si le z veliko težavo prihranil za vožnjo na Švedsko, kjer sem dobil še precej dobra službo, za kar se imam tudi tebi zahvaliti, kakor za svoje življenje.

— Molči, Štefan; sporazumela sva se že, da sva si medsebojno poravnala račune.

— Ti si hotel, da je tako in več, da vse nič ne koristi, ako ti oporekam. Navzlie temu bom ostal tvoj dolžnik, razun če ti bom mogel kdaj napraviti kako veliko uslugo.

Bozo se sreže.

— Moj dragi Štefan, potem bodo računi še tem manj soglašali. Toda za to se ne bova več prepričala, temveč bova šla na izlet, kakor sva se domenila. Je že čas, da greva.

Štefan skoči na noge in stegne svojo vtiko postavo.

— Dobro — pojdiva!

In nekaj minut zatem oba prijatelja zapustita hišo ter gresta na morsko obrežje.

Pomlad takoj visoko na severu ima malo robat obraz. Sneg je ležal še na vseh potih in oster veter, ki še ni imel v sebi pomladnega diha, jima pihala nasproti.

— V moji domovni etovi sedaj že zvončki in trobentice in sem in tam tudi že vijolice, — pravi Bozo, medtem ko naglo hodita, da se ogrejota.

6. poglavje.

Daniela Falkner se je težko poslovila od gospe Berken. Tudi sestri Kristini je prisreno stisnila roko in ji rekla z ginjenim glasom:

— Edina moja tolažba je, Kristina, da boste, kar vam je mogla, skrbeli za gospo. Posebno sedaj spomladni pazite na njo, ker je vreme zelo nevarno.

Kristina ji privika in poboža njen roko.

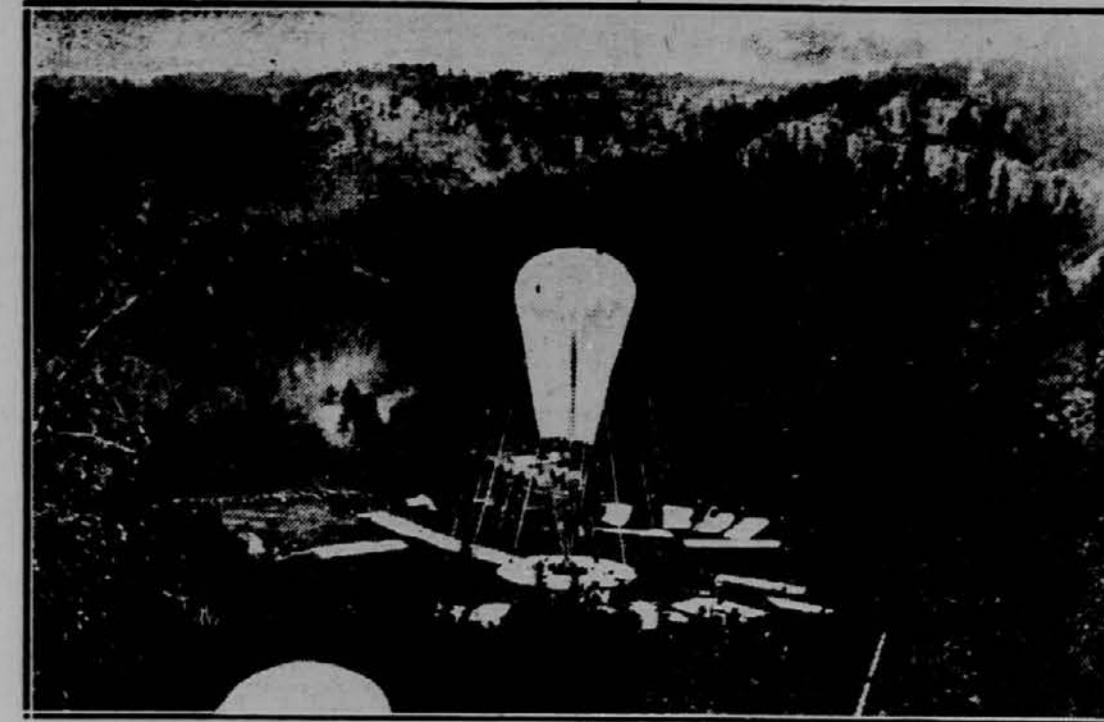
— Na to se morete zanesti, gospodična Daniela. In potujte z Bogom! Želim vam vse dobro.

Tudi gospa je bila ločitev od Daniele težka; imela je solzne oči, ko se je od nje poslovila.

In Daniela se v družbi svoje nove gospodinje in Nataše odpelje z vlakom. Najprej so odpotovale v Hamburg. Gospa Lentikoff je tam v hotelu "Pri štirih letnih časik" naročila sobe. V Hamburgu je nameravala ostati nekaj dni, da vidi, kako se je mesto po vojni razvilo.

(Dalje prihodnjih.)

PRE POLETOM V STRATOSFERO

Balon "Explorer" pri Rapid City v državi South Dakota pred dvigom v stratosfero. Polet se je za izjalovil, in trije letalci so se le s težavo rešili s parašuti.

Iz Slovenije.

Tatinska družba pred sodiščem.

Amerikanci imajo veliko smolo, posebno če se vrnejo v svoj tako siromašni kraj, kot je Lipovec pri Semiču v Beli Kraini. Tam so neznanli vložilec zlezli skozi strašno okno v zaklenjeno hišo bogatega Amerikanca Matije Golobiča in mu iz dveh zaklenjenih ameriških kovčev, ki so ju razobil, odnesli 221 dolarjev in se jug, donarja v skupnem znesku 4500 Din, tako da je bil oškodovan okoli 15.000 Din. Prvotno se ni vedelo, kdo bi bil vložilec, kamalu pa so bili tativne osumnijile Dajčman Ivan, bajatarica v bližnjem Gabru, njen sin Jakob Dajčman, delavec v Kotu, njegova žena Ana in njegova sestra Mačia, ki so na slabem glasu in so bili razen Dajčman Ani vsi triste zaradi tativne že večkrat kaznovani. Zlasti je bilo sumljivo, da so vsi Dajčmanovi po tej tativni dobro živeli, da so kupovali v trgovinah moko, mast, sir, čaj, sladkor, meso in druge dobrote ter si je Dajčman Ivan kupila tudi strešno opcko, s katero je pokrila prej slammato streho svoje hiše. Dajčman Marija je datje prejela po pošti iz Karlovega nakaznih 1000 Din od nekega Vaclava Dvoraka, 4-mesečno alimentacijo za svojega nálezakonskega otroka, ki ga je imela z njim. Ugotovilo pa se, da Vaclav Dvorak že od decembra 1933 ne biva več v Karloveni, temveč, da je odpotoval na Češko. Sum se je torej vedno bolj obračal proti Dajčmanovim in so jih orožniki iz Semiča arretirali.

Vsi udeleženci so od vsega početka trdovratno tačili vsako krvido in so priznali le to, da je Dajčman Marija res prejela iz Karlovega 1000 Din od Dvoraka Vaclava in da je od tega denarja dala svojemu bratu 100 Din, njegovi ženi da je posodila 50 Din, svoji materi pa je dala 200 Din za makup opeke za streho. Ugotovilo se je dalje, da poseduje Dajčmanova matka, Mirka našli.

Vsi udeleženci so od vsega početka trdovratno tačili vsako krvido in so priznali le to, da je Dajčman Marija res prejela iz Karlovega 1000 Din od Dvoraka Vaclava in da je od tega denarja dala svojemu bratu 100 Din, njegovi ženi da je posodila 50 Din, svoji materi pa je dala 200 Din za makup opeke za streho. Ugotovilo se je dalje, da poseduje Dajčmanova matka, Mirka našli.

Vsi navedeni obtoženci so se moralni te dni zagovarjati pred sestatom trojice novomeškega okrožnega sodišča. Obsojeni so bili: Dajčman Marija na 7 let ječe in trajno izgubo častnih pravic, brat Marija Jakob Dajčman na 6 let ječe in trajno izgubo častnih pravic, žena Jakoba Ana Dajčman na 1 leto in pol strogega zapora in 3 leta izgubo častnih pravic, mati Marije in Jakoba Ivana Dajčman pa na 1 leto strogega zapora in 300 Din globe. Zadnji so dobili odmerjeno tako milo kazeno zaradi tega, ker se je sodišče prepričalo, da je bila Dajčman Ana zapletena v tativno in do sedaj še neznanova, mati obec prvoobtoženec, ker ni sodelovala pri tatinških pohodih.

Neatrečni strelci zaradi ljubosnosti.

Prej malim senatom mariborskoga okrožnega sodišča se je zagovarjal Franc Posetta, 47-letni opekar. Posetta je italijanski državljan, živi pa v Puconcih s svojo ženo Irma. Dvomil je v ženino zvestobo ter osumil soseda. Sklenil je nad obemo izvršiti maščevanje. Dne 20. julija je celo populne prežal na ženo skrit doma. Ko je začul nek ropot v strmišču, je ustrelil v nofranjost skozi okence, vendar žene ni zadel. Na-

ČESTE NAMENJENI V JUGOSLAVIJO

potujte popolnoma udobno preko Havre na ogromnih French Line ekspreseh parnih

"ILE de FRANCE"

13. AVGUSTA

8. SEPT. — 29. SEPT.

"PARIS"

30. AVGUSTA — 10. SEPTEMBER

Hitra vožnja, izbrana postrežba. Krasne kabine v Tretjem razredu za dve in štiri osebe. Svetovnoznamena francoska kuhinja. Brezplačno vino z obroki.

VAŠA PLETIJAČA POTUJE Z VAMI DO CILJJA

Za nadaljnja navodila in karte

pisite na:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

Travel Bureau

216 W. 18th St., New York City

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.

302 E. 72nd St., New York City

French Line

to je združil k sosedu Grabu. Vratila so bila zaprtia in ko je na trkanje prihitel Grabu odpirat, je Parsetta ustrežil petkrat kar skozi zaprtia vrata. Dva strela sta Grabu predrla oblesko, vendar ga ni nobena krogla ranila. Parsetta se je zagovarjal z ljubosumnostjo in svojo vročo krvjo priznal pa je, da je imel namen usmrtil svojo ženo in soseda. Bil je obsojen na 2 leti ječe in tri leta izgube častnih pravic.

Nenavadni gostje v kavarni.

Pred dnevi so gostje v kavarni "Europa" v Ptuju bili pričevi dogodku, ki ga menjala ne bodo kmalu pozabili. Okrog 11 moči je namreč skozi vrata kavarni kot bliski pridrvelo v kavarniške prostore devet dihurjev. Gotovo na begu, so jo kar ubrali v kavarno. V trenutku so se pomešali med goste, med katerimi je nastala prava panika. Nekateri pogumnejši so jeli udrihati po dihurjih, drugi pa so urno skočili na stole in mize, kajti silno preplašene živali so začele natro grizti na vse strani in se braniti pred neusmiljenimi udarci. Končno je uspelo dihurjevi vojski uiti skozi ista vrata na prostvo, vendar pa so širje dihurji svojo zabludo pláčali z življem, ostali pa so izginili neznanom kampu. Gastje v kavarni so se oddalili od razburjenja, v katerem jih je spravil nenavadni poset. Vsi se vprašajo, kako in od kdo so prišli ti dihurji tako nenavadno. Najbolj verjetno je, da so imeli svoj brlog v mestu samem, v kakem zapuščenem dvorišču, odkoder so hodili grabiti domače zaje in perutino. V teku časa se je dihurska družina razmnožila, iz njihovega brloga jih je nekdo pregnal na ulico, odkoder so v svojem strahu zaradi v kavarno.

Pred dnevi so gostje v kavarni

"Europa" v Ptuju bili pričevi

do godku, ki ga menjala ne bodo

kmalu pozabili. Okrog 11 moči

je namreč skozi vrata kavarni

kot bliski pridrvelo v kavarniške

prostore devet dihurjev. Gotovo

na begu, so jo kar ubrali v kavarno.

V trenutku so se pomešali med

goste, med katerimi je nastala

prava panika. Nekateri pogumnejši

so jeli udrihati po dihurjih, dru

gi pa so urno skočili na stole in

mize, kajti silno preplašene živali

so začele natro gr